

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225694
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Čekanová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112225694.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/284/2012-26 zo dňa 9. augusta 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu o d m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom súdu prvého stupňa. V žalobe uviedol, že súd prvého stupňa nerozhodol v primeranej lehote o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnej veci dlžníka žalobcu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. K rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, resp. došlo k omeškaniu viac ako 118 dní. Žalobcovi tak vznikla majetková škoda a zároveň si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažoval za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní konštatoval, že exekučný súd rozhodol o predmetnej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že 75. deň po jej doručení vydal uznesenie o zamietnutí tejto žiadosti. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa tam uvedená lehota 15 dní od doručenia žiadosti vzťahuje len na situáciu, keď súd vydá poverenie pre exekútora, aby vykonal exekúciu. Z textu ustanovenia nevyplýva, že procesná lehota 15 dní dopadá aj na prípady, keď súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd prvého stupňa ďalej zdôrazňuje, že podľa citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa tam uvedená lehota 15 dní od doručenia žiadosti v žiadnom prípade nevzťahuje na situáciu, keď súd rozhoduje o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Takýmito exekučnými titulmi sú v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2011 aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmiery nimi schválené. S účinnosťou od 01.06.2011 bolo ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z., ktorý stanovil, že podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených. Podľa názoru súdu prvého stupňa sa však znenie ust. § 42 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.05.2011 analogicky vzťahuje i na rozhodnutia rozhodcovských súdov a nielen na rozhodnutia v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Zákonníka práce a vyhlášky č. 42/1975

Zb. o prejednávaní a rozhodovaní pracovných sporov rozhodcovskými komisiami tak, ako to uvádza žalobca. Z tohto pohľadu potom nemožno konštatovať žiadne porušenie zákonnej lehoty na rozhodnutie, keďže súd uznesením zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, práve na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok rozhodcovského súdu, ako je uvedené vyššie. Ďalej vyplýva, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na uskutočnenie exekúcie v predmetnej exekučnej veci neprekročil svoju právomoc, ako to uvádza žalobca a na vec nemožno aplikovať ust. § 6 ods. 4 z.č. 514/2003 Z.z. Uznesenie exekučného súdu nebolo do dňa vyhlásenia tohto rozsudku zrušené odvolacím ani dovolacím súdom. Na konštatovanie nezákonnosti tohto uznesenia podľa § 5 a § 6 z.č. 514/2003 Z.z. tak neboli splnené zákonné podmienky, pretože nebol preukázaný prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - t.j. existencia nezákonného rozhodnutia súdu. Z uvedeného vyplýva, že v danej veci neboli preukázané základné predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. - t.j. existencia nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v nedodržíaní lehoty na vydanie súdneho rozhodnutia o žiadosti o udelenia poverenia a ani existencia právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým mala byť škoda spôsobená, ktoré by bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, a preto súd prvého stupňa návrh žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol bez toho, aby sa ďalej zaoberal výškou vyčísleného nároku žalobcu na náhradu škody (262,96 Eur) a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (52,59 Eur).

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ OSP), súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP), že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal tým jeho právo na konanie pred súdom. Sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok nepovažoval žalobca za nestranného. Poukázal na to, že súd prvého stupňa rozhodol bez toho, aby mu umožnil s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Žalobca tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a jeho právo na kontradiktórny súdny proces bolo porušené. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle § 114 ods. 3 OSP, mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b OSP. Žalobcovi nebol z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, akou úvahou súd prvého stupňa dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. Žalobca hodlal v konaní predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 OSP a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnuť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcu súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jeho práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vnútorne rozporné, nakoľko súd prvého stupňa nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. S poukazom na uvedené žalobca požiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Skôr než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku v dôsledku podaného odvolania, zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, subjektom, ktorý je na

podanie odvolania oprávnený, ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

Podľa § 204 ods. 1 OSP veta prvá, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 45 ods. 2 OSP údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 57 ods. 1, 3 OSP do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol žalobcovi doručený 20. 08. 2013. Vzhľadom k tejto skutočnosti, zákonná lehota na podanie odvolania žalobcovi začala plynúť 21. 08. 2013 (deň nasledujúci po doručení napadnutého rozsudku) a jej posledný deň pripadol na stredu 04. 09. 2013. Žalobca doručil odvolanie prostredníctvom kuriéra vo štvrtok 05. 09. 2013, teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP ako oneskorene podané, pričom odvolaním žalobcu sa po obsahovej stránke nezaoberal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.